

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/161/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7916201095
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Veščičíková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7916201095.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Veščičíkovej a členiek senátu JUDr. Viery Bodnárovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803 zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, proti žalovanej R. Y.Č., nar. X.X.XXXX, U., W.. G. XXXX, o zaplatenie 345,83 eur istiny s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku 10C/40/2016 -166 z 29.11.2017 v znení opravného uznesenia 10C/40/2016 - 266 z 25.01.2019 Okresného súdu Trebišov

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok v znení opravného uznesenia z 25.1.2019 vo výroku II. a vo výroku III.

Žalobcovi p r i z n á v a právo na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) rozsudkom I. Konanie zastavil sčasti v sume 47,80 eur a v časti úroku z omeškania 8,25% ročne zo sumy 47,80 eur od 26.03.2014 do zaplatenia, II. žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 298,03 eur, 8,75 % úrok z omeškania ročne zo sumy 56,96 eur od 26.01.2013 do zaplatenia, 8,75 % úrok z omeškania ročne zo sumy 158,93 eur od 26.02.2013 do zaplatenia, 8,75 % úrok z omeškania ročne zo sumy 8,32 eur od 26.03.2013 do zaplatenia, 8,75 % úrok z omeškania ročne zo sumy 33,82 eur od 26.04.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a III. rozhodol, že žalobca má právo na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100%.

2. V odôvodnení, o.i., uviedol, že žalobca sa žalobou, doručenou 25.01.2016 domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 345,83 eur spolu s prísl., na základe fa.č. 7300013237, fa.č. 7301118106, fa.č. 7302241978, fa.č. 7303394726, fa.č. 7402440018, ktoré žalovaná v lehote splatnosti neuhradila, že nereagovala ani na jeho výzvu. Podaním z 22.11.2017 (č.l. 112), žalobca zobral žalobu v časti uplatnenej istiny vo výške 47,80 eur a v časti úroku z omeškania 8,25% ročne zo sumy 47,80 eur od 26.03.2014 do zaplatenia späť a žiadal konanie v tejto časti zastaviť. Súd konanie v tejto časti zastavil podľa § 144, § 145 ods. 1, § 145 ods. 2 C.s.p. Vykonaným dokazovaním zistil, že zmluvou o postúpení pohľadávok z 20.11.2014 postúpil postupca Slovak Telekom, a.s., Karadžičova 10, Bratislava, IČO: 00 357 634 69 na žalobcu pohľadávku voči žalovanej. Tieto skutočnosti mu vyplynuli zo zmluvy o postúpení pohľadávok a z príslušnej časti prílohy k zmluve o postúpení pohľadávok, že 31.07.2012 postupca uzatvoril so žalovanou zmluvu č. XXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytovanie telekomunikačných služieb. Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanej telekomunikačné služby, avšak žalovaná za poskytnuté služby cenu stanovenú v zmluve a v cenníku neuhradila. Žalovanej bola vyúčtovaná cena poskytnutých služieb faktúrami, a to fa.č. 7300013237 na sumu 56,96 eur so splatnosťou 25.01.2013, fa.č. 7301118106 na sumu 158,93 eur so splatnosťou 25.02.2013, fa.č. 7302241978 na sumu 48,32 eur so splatnosťou 25.03.2013, fa.č. 7303394726 na sumu 33,82 eur so splatnosťou 25.04.2013, fa.č. 7402440018 na sumu 47,80 eur so splatnosťou 25.03.2014, v celkovej sume 345,83 eur. Žalovaná pohľadávku neuhradila.

Nereagovala ani na pokus o zmier z 01.12.2015. Žalovaná na pojednávaní 29.11.2017 (č.l. 120) poukázala na to, že od 10.03.2014 má svojho mobilného operátora Orange. Doložila súdu doklady, za akú sumu si mesačne dobíja kredit. Čiastky sú 7,- eur mesačne, 10,- eur mesačne a v poslednom čase 12,- eur mesačne. Poukázala na to, že platby, ktoré uvádza žalobca sú nadsadené. Prehlásila, že podpis na zmluve nie je jej. Žiadala žalobu zamietnuť. Nenavrhla vykonať žiaden dôkaz. Predložila súdu aj fotokópiu zmluvy ňou podpísanú 02.08.2012. Tvrdila, že so žalobcom neuzatvorila žiadnu zmluvu 31.07.2012. Súd konštatoval, že žalovaná na svoje tvrdenia nepredložila žiaden relevantný dôkaz, ktorým by preukázala opodstatnenosť a pravdivosť svojich tvrdení. Vychádzajúc z § 42 ods. 1 písm. a), § 43 ods. 1 zák. č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, § 588, § 52 ods. 1, § 53 ods. 1, § 517 ods. 1, 2 Obč. zák., § 3 Nar. vlády č. 87/1995 Z. z., účinného od 1. 1. 2009, urobil záver, že žalovaná porušila zmluvné povinnosti, pretože nezaplatila cenu za poskytnuté telekomunikačné služby tak, ako sa zaviazala v zmluve. K námietkam žalovanej namietala, že zo zmluvy z 31.07.2012 jej nevyplývajú žiadne povinnosti, pretože všetky záväzky z predmetnej zmluvy voči žalobcovi má uhradené, uviedol, že predložila mu fotokópiu zmluvy, datovanú v Trebišove dňa 02.08.2012, podpísanú žalovanou, že obchodným zástupcom je zmluva podpísaná a datovaná v Nitre, dňa 30. júla 2012. Súd preskúmal fotokópiu zmluvy, ktorá bola predložená a podpísaná žalovanou 02.08.2012 a zároveň ju porovnal s originálom zmluvy, ktorá bola podpísaná žalovanou 31.07.2012 v Trebišove a vizuálnym porovnaním zistil, že podpisy žalovanej sú rovnaké a totožné, že podpis žalovanej na oboch zmluvách sa zhoduje aj s jej podpisom na doručenkách (viď č.l. 95, 108). Poukázal na to, že žalovaná bola v konaní nečinná. Dôkazy, predložené žalovanou nepreukázali ňou uvádzané skutkové tvrdenia v jej písomných vyjadreniach a ústnych prednesoch na pojednávaniach 23.06.2016 a 29.11.2017. Poukázal na to, že dôkazné bremeno bolo na strane žalovanej, ktoré však neuniesla. Nepredložila listinný a ani iný dôkaz o tvrdených skutočnostiach, z ktorých by bolo možné zistiť, že žalovanej nevyplývajú žiadne povinnosti zo zmluvy č. XXXXXXX z 31.07.2012, že žiadnym relevantným dôkazom nepreukázala, že podpis na predmetnej zmluve nie je platný, že túto zmluvu nepodpísala, nepreukázala, žeby uzavrela zmluvu 02.08.2012 a nepreukázala ani zaplatenie žalovanej sumy. Žalovaná sa dostala do omeškania s peňažným plnením, preto priznal žalobcovi aj úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. vo výške úroku, ktorý v súlade s § 3 Nar. vlády 87/1995 Z. z. účinného od 1. 1. 2009. Podľa § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 2 C. s. p. priznal plnú náhradu trov konania žalobcovi, lebo v konaní mal plný úspech. Po právoplatnosti rozsudku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. Súd opravným uznesením 10C/40/2016 - 266 z 25.01.2019 opravil druhý výrok rozsudku tak, že správne tento výrok znie: O p r a v u j e II. výrok rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 10C/40/2016-143 zo dňa 29.11.2017 tak, že správne tento výrok má znieť: "Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 298,03 Eur, 8,75 % úrok z omeškania ročne zo sumy 56,96 Eur od 26.01.2013 do zaplatenia, 8,75 % úrok z omeškania ročne zo sumy 158,93 Eur od 26.02.2013 do zaplatenia, 8,75 % úrok z omeškania ročne zo sumy 48,32 Eur od 26.03.2013 do zaplatenia, 8,75 % úrok z omeškania ročne zo sumy 33,82 Eur od 26.04.2013 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku..". Rozhodol tak, vychádzajúc z § 224 ods. 1, 2 C.s.p. z dôvodu, že v písomnom vyhotovení rozsudku došlo len k chybe v písaní.

4. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie žalovaná.

5. V odôvodnení poukázala na svoje nepriaznivé sociálne pomery, že žije v spoločnej domácnosti s troma deťmi, a to plnoletými dcérami 18, 19 a 22 ročnými, že je rozvedená, že bola naposledy zamestnaná ako predavačka. Opakovala skutočnosti uvádzané pred súdom, že medzi ňou a spoločnosťou Slovak Telekom, a.s. Bratislava bola uzavretá a podpísaná zmluva 02.08.2012, nie ako sa uvádza v rozsudku z 31.07.2012, že súd tak vec nesprávne právne posúdil a že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a že súd vyniesol nesprávny rozsudok o zaplatení 345,83 eur s prísl. Trvala na všetkých svojich vyjadreniach uvedených pred súdom prvej inštancie a v jej liste zo 17.03.2016 a odpore proti platobnému rozkazu. Žiadala rozsudok zrušiť.

6. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhol rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Zastával názor, že žalovaná vo svojom vyjadrení neuviedla skutočnosti, ani nepredložila dôkazy, ktoré by spochybňovali jeho nárok na zaplatenie dlžnej sumy a nakoľko si žalovaná svoj záväzok neplnila riadne, žalobca si ako veriteľ uplatnil svoj nárok na príslušnom súde žalobou. Ďalej poukázal a opakoval skutočnosti uvádzané

v žalobe a pred súdom prvej inštancie, pričom poukázal na dôkazy vykonané pred súdom prvej inštancie ako aj vyjadrenia strán v spore.

7. Žalovaná k vyjadreniu žalobcu k odvolaniu opakovala skutočnosti uvádzané v jej odvolaní a trvala na svojom odvolacom návrhu.

8. Žalobca k stanovisku žalovanej k jeho vyjadreniu opakoval, že sa dostatočne vyjadril k odvolaniu žalovanej a že rozhodnutie súdu prvej inštancie je správne. Zotrval na svojom vyjadrení a navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie spolu s opravným uznesením potvrdil.

9. Rozsudok vo výroku I., odvolaním nebol napadnutý, nadobudol právoplatnosť, preto v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní nebol preskúmaný.

10. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie žalovanej v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 C.s.p. a rozsudok v znení opravného uznesenia z 25.01.2019 vo výroku II. a III. potvrdil ako správny podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. lebo súd úplne zistil skutkový stav vecí, správne ho právne posúdil a odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje na dôvody, ktoré v celom rozsahu odkazuje, pretože dôvody rozsudku sú správne, na čom nič nemení ani podané odvolanie žalovanou.

11. Žalovaná v odvolaní uplatnila odvolací dôvod uvedený v § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p., t.j. že súd vec nesprávne právne posúdil.

12. K odvolaciemu dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. h) C. s. p. odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil.

13. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu a z hľadiska uplatnených odvolacích dôvodov dospel k záveru, že v prejednávacom prípade odvolacie dôvody uplatnené žalovanou nie sú dôvodné.

14. Skutočnosti uvádzané žalovanou v odvolaní sú bez právneho významu. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, že žalovaná pred súdom nepredložila žiaden relevantný dôkaz, ktorým by preukázala opodstatnenosť a pravdivosť svojich tvrdení, že nespochybnila dôkazy predložené žalobcom, na základe ktorých súd v prejednávacom spore rozhodol. Žalovaná nespochybnila pred súdom žalobcom predložený dôkaz o tom, že podpísala zmluvu č. XXXXXXXX, ktorú uzavrela s právnym predchodcom žalobcu z 31.07.2012, nepreukázala skutočnosť, že na základe vystavených faktúr mobilným operátorom riadne uhradzovala platby, tak, ako boli uvádzané žalobcom a zároveň nenavrhol vykonať žiadny dôkaz, ktorým by spochybnila dôkazy predložené žalobcom, resp. tvrdenia žalobcu pred súdom prvej inštancie.

15. Z uvedených dôvodov bolo potrebné rozsudok v napadnutej časti ako vecne správny potvrdiť.

16. Je potrebné opätovne poukázať na to, že dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností spočíva na tom účastníkovi konania, ktorý z existencie takýchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne následky, že ide zároveň o toho účastníka, ktorý existenciu týchto skutočností tvrdí. Žalovaná bola v spore nečinná a dôkazy, ktoré ňou boli predložené, nepreukázali jej skutkové tvrdenia a bolo dôkazné bremeno na jej strane, ktorého neuniesla. Nepredložila ani nenavrhol vykonať žiaden dôkaz o ňou tvrdných skutočnostiach, ktorými by bolo možné zistiť, že žalovanej nevyplývali žiadne povinnosti vyplývajúce zo zmluvy č. XXXXXXXX z 31.07.2012, ktorú predložil žalobca, že jej podpis na predmetnej zmluve nie je platný, že ju nepodpísala, že neuzavrela predmetnú zmluvu a žalovanú sumu nezaplatila.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p.

18. Žalovaná bola v odvolacom konaní neúspešná a preto jej náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná. Žalobca bol v odvolacom konaní úspešný, preto má právo na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

19. Výsledok hlasovania - pomer hlasov : 3 hlasy za (§ 393 ods. 2 posledná veta C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).